

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ifj. dr. Szilágyi János ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Asztalosné dr. Kardos Ilona jogtanácsos által képviselt apk Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Csongrád Megyei Bíróság 2006. július 6-án kelt 3.K.20.111/2006/12. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.20.111/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2002 évre vonatkozóan személyi jövedelemadó adónemben vizsgálatot folytatott le. Ennek eredményeként határozatával a felperes terhére 91.009.875 Ft adóalap után 36.115.950 Ft adókülönbözetet állapított meg, melyből 35.923.298 Ft-ot adóhiánynak minősített, amely után 17.961.649 Ft adóbírságot, 806.939 Ft késedelmi pótlékot állapított meg. Az indokolás szerint a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy a jelentős mértékű tagi kölcsönt szülei támogatásával, illetve felvett hitelekkel fedezte.

Az alperes az első fokú határozatot 1227166450 számú határozatával helybenhagyta. Az alperes az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (továbbiakban Art.) 60/A. § (1) bekezdése alapján becslési eljárást folytatott le, mivel a felperes a 60. § (3) bekezdése

alapján nem tudta bizonyítani a megállapított adóalaptól való eltérést.

A felperes keresete alapján a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.264/2004/9. sorszámú ítéletével az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy az új eljárás során a közigazgatási hatóságnak a szükséges további bizonyítási eljárás alapján kell meghoznia határozatát.

Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.118/2005/6. számú végzésével a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.264/2004/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. Kifejtette, hogy sürgősségtelen volt a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése és az első fokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezése. Az első fokú bíróság az új eljárásban olyan további bizonyítást írt elő az első fokú adóhatóság számára, amely a bírósági eljárás keretei között is lefolytatható lett volna. Az új eljárásban az első fokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően döntheti el a Pp. 206. § (1) bekezdésére figyelemmel, hogy a felperes az Art. 66/H. § (3) bekezdése alapján hitelt érdemlő adatokkal tudta-e igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

Az első fokú bíróság új eljárásában jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. A Legfelsőbb Bíróság végzésében foglaltaknak megfelelően bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek alapján tanúként hallgatta meg ... német állampolgárt. Tanúként kívánta meghallgatni a felperes szüleit - három alkalommal is idézve -, de súlyos megromlott egészségi állapotukra figyelemmel a tanúbizonyítást mellőzte.

A felperes 21 postai takarékjegy számot jelölt meg azzal, hogy ezeket 1991 és 1993 évben váltották ki a banknál, azonban erre vonatkozó igazolást nem tudott csatolni a pénzügyintézet felé. Utalt arra a bíróság, hogy önmagában annak a ténynek az igazolása, hogy a megjelölt időpontban a felperesi szülők készpénzt vettek fel, nem alkalmas azon körülmény igazolására, hogy a felperes számára majdnem 10 évvel később ebből kölcsönt adtak.

Az első fokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem tudta hitelt érdemlő adatokkal igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az Art. 66/H. § (3) bekezdése értelmében annak ellenére, hogy ezen bizonyítási kötelezettség őt terhelte.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását. Kifejtette, hogy az új eljárásban az első fokú bíróságnak a Legfelsőbb Bíróság ítéletének indokolásában megjelölt bizonyítás felvétele lett volna kötelezettsége, de ennek nem tett eleget. Így nemhogy a bizonyítékok értékelésére, hanem a bizonyítékok felvételére sem került sor.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 66/H. § (1) bekezdése értelmében az adóhatóság megállapítása szerint, ha az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az Art. 66/H. § (3) bekezdése szerint a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja, egyebekben az eljárásra az e fejezetben foglalt rendelkezések az irányadók. Ennek megfelelően az adóhatóságnak bizonyítania kell a becslési eljárás alapját, de a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózónak kell igazolnia hitelt érdemlő adatokkal.

A Legfelsőbb Bíróság, ítéletet hatályon kívül helyező végzésének meghozatalakor hatályos Pp. 275/A. § (3) bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogszabálysértő határozatot hatályon kívül helyezi, és az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, ha a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat adhat. A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.118/2005/6. sorszámú végzésében kifejtette, hogy a tényállás kiegészítésére és az ezzel kapcsolatos bizonyítási eljárás lefolytatására közigazgatási perben is lehetőség van, és szükségtelen ilyen esetben a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése. Az első fokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően dönthetett a felperes kereseti kérelme felől.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal ellentétben az első fokú bíróság eleget

tett a Legfelsőbb Bíróság, ítéletet hatályon kívül helyező és az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzésnek. E körben nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy az új eljárásban a felperest terhelte az Art. 66/H. § (3) bekezdése és a Pp. 164. § alapján a bizonyítási teher. A felperes által tett bizonyítási indítványoknak a lehetséges mértékben eleget tett és a felperes által felajánlott bizonyítékokat is mérlegelte. E körben tanúként hallgatta meg ... német állampolgárt. Szintén tanúként kívánta meghallgatni a felperes szüleit is, de a tanúbizonyítást mellőzte; ugyanakkor figyelembe vette a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozataikat.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy a felperes az általa megjelölt postai takarékjegyek vonatkozásában nem nyújtott be okirati bizonyítékot, ugyanakkor az időmúlásra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság sem találta életszerűnek, hogy ezen összegből nyújtották volna a szülők a felperes által hivatkozott kölcsönt.

Az első fokú bíróság az új eljárásban a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és a bizonyítékokat a Pp. szabályai szerint értékelte.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegére figyelemmel - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére, illetve felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha a jogerős határozatot hozó bíróság nem állapított meg tényállást, vagy az hiányos, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetve a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, életszerűtlenül mérlegelte. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az első fokú bíróság ezen hibáktól mentesen állapította meg a tényállást és a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján értékelte a közigazgatási, illetve bírósági eljárásban felmerült bizonyítékokat. Ennek alapján okszerűen vont le következtetést, mely szerint a felperes az Art. 66/H. § (3) bekezdése szerint nem tudta hitelt érdemlő adatokkal igazolni a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést.

A Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2007. október 11.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó
bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**